

DIN CUPRINS

Publicație editată de Aquatim
An 13, nr. 149 Tiraj: 1000 exemplare

1/2022

Retrospectiva unui an bun

Familia Aquatim

România deține o peșteră unică în lume

Maestrul Mititelu, în galeria onorantă a sportului bănățean

Delegație a Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene, la Aquatim

Aquatim a primit, la începutul lunii ianuarie a acestui an, vizita unei delegații din partea Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene, condusă de secretarul de stat Vasile-Cristian Roman. În cadrul vizitei, directorul general al companiei de apă, Ilie Vlaicu, a prezentat stadiul de implementare

a proiectului de investiții derulat de către Aquatim și finanțat din fonduri europene, Proiectul regional de dezvoltare a infrastructurii de apă și apă uzată din județul Timiș, în perioada 2014-2020.

De asemenea, au fost analizate problemele de implementare a contractelor de

lucrări din cadrul proiectului, cum ar fi garanțiile de bună execuție, obținerea avizelor, lipsa resursei umane, procedurile de achiziții publice. Au fost identificate soluții la problemele inerente care pot apărea în gestionarea proiectelor în derulare sau viitoare și modalități de prevenire a riscurilor ce pot duce la corecții financiare nedorite.

Secretarul de stat Vasile-Cristian Roman s-a arătat dispus să se implice și mai activ în relația ministerului cu operatorii de apă din țară și să colaboreze cu Asociația Română a Apei pentru identificarea de soluții în vederea accelerării absorbției fondurilor europene.

Proiectul regional de dezvoltare a infrastructurii de apă și apă uzată din județul Timiș, în perioada 2014-2020, are o valoare totală de 239,5 milioane de euro, din care 180,4 milioane de euro fonduri nerambursabile de la Uniunea Europeană, 40,4 milioane euro de la bugetul de stat, 4,3 milioane de la bugetul local și 14,4 milioane euro co-finanțare Aquatim. Obiectivul este dezvoltarea unor sisteme durabile de alimentare cu apă și apă uzată în Timișoara și în 81 localități din județul Timiș.

Punctul pe l

Retrospectiva unui an bun

Ilie Vlaicu, director general Aquatim SA:

„Să punem 1.000 de sticle pline cu apă jos și să îi dăm cuiva 4,35 lei ca să le urce până la etajul IV. Să vedem cine acceptă această sarcină dificilă. 4,35 pe 1.000 de litri înseamnă 0,0043. Un metru cub de apă la Timișoara este echivalentul a două țigări. Nu se pune chestiunea de a se crea probleme sociale de netrecut pentru consumatori.

program de investiții în apă și canalizare, pe fonduri europene, derulat în prezent de Aquatim, în valoare de 239,5 milioane de euro, în perioada 2014-2020 n.r.)?

Construim 280 de scări de bloc, pentru o populație de 12.000 -14.000 de locuitori. Asta înseamnă un oraș cum e Sânnicolau Mare. E spectaculos că, astfel, cu acești bani, poți naște un oraș de talia Sânnicolaului! Aquatim este, categoric, cel mai mare investitor din județul Timiș, comparat și cu investitori care vin și de afară. Doi: Aquatim dă de lucru la foarte mulți oameni. Gândiți-vă ce înseamnă ca, în patru ani, cât ține acest program, să construiești un oraș ca Sânnicolau Mare!”

„**Gestionăm 2.300 de kilometri de rețele, ceea ce înseamnă distanța Timișoara – București – Iași – Satu Mare și retur!**

Anul trecut, Aquatim a recepționat lucrări realizate din surse proprii în valoare de 13,4 milioane de lei, dintre care, în Timișoara, extinderea rețelelor de canalizare și apă pe Calea Șagului, între strada Ovidiu Cotruș și bifurcația Șag-Parța (7,9 milioane lei), execuția conductelor de apă potabilă și refulare ape uzate, în zona intersecției variantei de ocolire Timișoara Sud (630 mii lei), reamplasarea conductei de alimentare cu apă din cartierul Plopi (318 mii lei), precum și mai multe lucrări

de modernizare în județ, bransamente și racorduri, aducțiuni apă tratată, reparații stații tratare etc.

În curs de recepție sunt lucrări în valoare de 11,9 milioane de lei, iar în derulare, cu finalizare în 2022, lucrări în valoare de 6,2 milioane lei.”

Apreciam încrederea clienților noștri. Ea se constituie, categoric, în cel mai important parteneriat, mizăm pe el și în 2022!

Crenguța Radosav

Noi punem un leu și facem investiții de 4! Aceasta este esența, fiindcă atragem și lucrăm foarte bine cu fondurile europene. Nu e un lucru ușor, dar experiența pe care o avem până acum ne-a permis să trecem peste toate prejudecățile și greutățile. Noi ne descurcăm!”

„**Ce înseamnă, într-un limbaj mai plastic, cele aproape 240 de milioane de euro (principalul**

România deține o peșteră unică în lume

ECO

O știre extraordinară vine dinspre cotidianul Adevărul. Ea spune că țara noastră deține o peșteră – considerată unică în lume - descoperită în anii 80. Mai precis, atunci, cercetătorii români au dat de o cavernă spectaculoasă, situată între stațiunile 2 Mai și Vama Veche, pe nume Peștera Movile.

Caverna a fost explorată la începutul anilor 90, iar specialiștii sunt de părere că peștera este unică pe Terra, având clima asemănătoare cu cea de pe Marte, conform cercetătorilor NASA, citați de către jurnaliștii de la Historia. Practic, din cauza lipsei de oxigen, organismele au supraviețuit prin oxidarea unor substanțe minerale.

„Până în 1990, când s-a început explorarea peșterii, cei 12.000 de metri pătrați au fost complet izolați de schimbările mediului exterior. Ecosistemul se presupune că ar fi fost separat de mediul exterior pentru aproximativ 5.5 milioane de ani, chemosinteza fiind procesul care stă la baza funcționării sistemului.”, au declarat speologii de la Grupul pentru Explorări Subacvatice și Subterane (GESS).

Conform redactorului șef al revistei „National Geographic Romania”, Cristian Lascu, peștera Movile nu ar fi fost găsită, dacă Nicolae Ceaușescu nu ar fi ordonat construirea unei termocentrale în zona respectivă, motiv pentru care au geologii au început investigațiile specifice.

Oamenii de știință spun că peștera Movile este așezată în Platforma Moesică și datează din Cuaternar. Are o lungime totală de 300 de metri și pasaje înguste ce alcătuiesc un labirint de galerii joase, de 1-2 metri.

„În 1986, Nicolae Ceaușescu ordona începerea investigațiilor geologice în zona 2 Mai – Vama Veche, în vederea construirii unei termocentrale uriașe. Locul indicat era o zona carstică dominată de movile. Am forat un puț ca să găsim peștera. Am avut puțin noroc, pentru că am nimerit chiar în galerie, la 20 de metri adâncime. Am văzut pe pereții încăperii mișunând păianjeni, scorpioni, miriapozii și alte viețuitoare. Biologii de la Institutul de Speologie au determinat fauna, au zis că sunt nemaîntâlnite în lume: o specie nouă de păianjen, singurul scorpion de apă dulce cunoscut, o lipitoare-minune și prima lipitoare cavernicolă din lume”, a declarat Cristian Lascu.

Peștera Movile găzduiește 35 de specii noi de insecte și miriapode, interesant fiind faptul că ecosistemul din cavernă nu depinde de energia solară. Descoperirea fenomenală a peșterii a stârnit deja interesul turiștilor, perspectivele conferite, de acum, fiind extraordinare.

Sursa: adevarul

Little Diomed versus Ratmanov – unicitatea unei granițe simbol

AQUA NATURA

În mijlocul strâmtoarei Bering, între Alaska și Rusia, insula americană Little Diomed (Micul Diomed) și insula rusească Ratmanov (Marele Diomed) îi separă pe vechii adversari prin doar 3 kilometri.

Practic, Insulele Diomed reprezintă singurul loc în care Rusia și SUA au graniță comună.

Partea mare a insulelor este deținută de Rusia, cea mică de SUA. Calendarul este decalat cu 23 ore între cele două insule. În urmă cu 3000 de ani, acestea au fost locuite de eschimoși, iar primul european care a ajuns acolo a fost exploratorul rus Semion Dezhnyov. Se întâmplă în anul 1648. Optzeci de ani mai târziu, pe 16 august 1728, a fost redescoperită de navigatorul danez Vitus Bering, zi în care Biserica Ortodoxă Rusă sărbătorește memoria martirului Sf. Diomed.

Inedit este și faptul că granița se află la distanțe egale de cele două insule, iar linia internațională a fost stabilită tot la distanțe egale, pentru a delimita partea din Alaska pe care americanii au cumpărat-o în 1867.

Insula Little Diomed este o stâncă turtită și neospitalieră, cu coaste abrupte, de numai 7,4 km pătrați. Aici, trăiește comunitatea inuită, puțin numeroasă, care practică o economie de subzistență, prinde pește și crabi, vânează balene beluga, morse, foci și urși polari.

Diomed cel vestic este clasificat de fapt ca oraș, cu biserică, școală și magazin. Toată insula este cuprinsă în granițele orașului.

Pe marea insulă Diomed se află o bază militară rusă și o stație meteo, pe ea neexistând civili. Micul Diomed este izolat de ape frecvent învolburate și de cețuri de vară.

Ca o curiozitate, în 1995, prezentatorul de televiziune Michael Palin, BBC, a venit pe Little Diomed să filmeze un documentar despre călătoria lui aventuroasă în jurul Cerului de Foc al Pacificului.

Intenția lui era să închidă acest circuit opt luni mai târziu pe insula Little Diomed, numai că apele au fost atât de agitate în timpul iernii, încât nici măcar puternicul cutter Munro al Gardei de Coastă americane nu a putut să-i ducă la mal pe Palin și echipa lui.

Când permite vremea, un elicopter aduce săptămânal corespondența, proviziile sunt aduse o dată pe an cu o barjă și uneori insula e vizitată de pescari aflați în trecere. Se mai întâmplă ca Garda Națională de Aviație Alaska să transporte aici oameni de știință, pe insulă existând un observator destinat studiului mediului arctic.

Crenguța Radosav

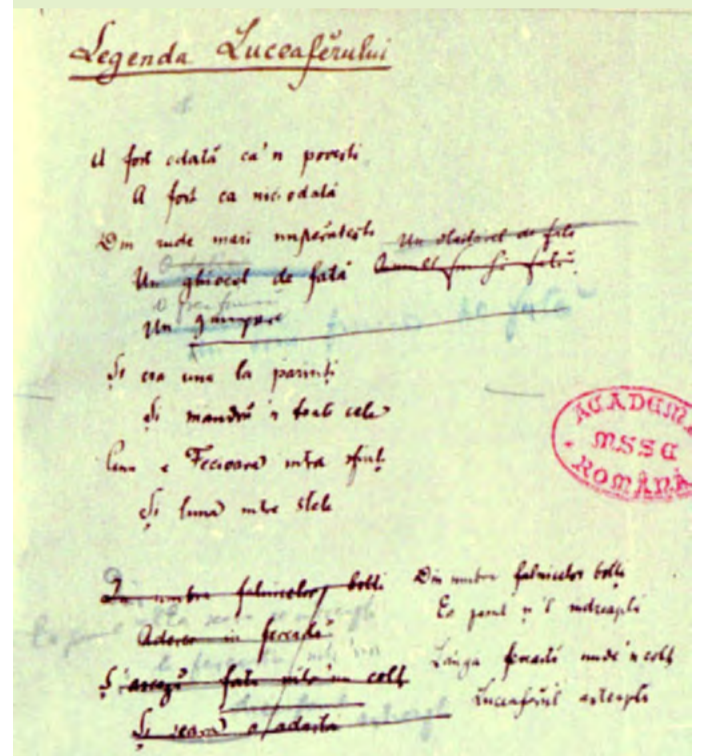
15 ianuarie, Ziua Culturii Naționale

Se marchează de peste zece ani și îi este dedicată unicului Mihai Eminescu, născut la 15 ianuarie 1850.

Geniul lui Eminescu rămâne, oricum și evident, nemuritor, ziua dedicată lui venind ca o reverență binemeritată, trans timp, dar și ca un reper cheie pentru un popor care a respirat dintotdeauna și trebuie să respire întotdeauna Cultură.

Ca o curiozitate, poezia „Luceafărul” a fost începută în 1873, dar a fost scrisă și finalizată de-a lungul mai multor ani, ajungând să fie publicată abia în 1883.

În 2009, a fost omologat de către Academia Recordurilor Mondiale ca fiind cel mai lung poem de dragoste.

„A fost odată ca-n povești,
A fost ca niciodată,
Din rude mari împărătești,
O prea frumoasă fată.

Și era una la părinți
Și mândră-n toate cele,
Cum e Fecioara între sfinți
Și luna între stele.

Din umbra falnicelor bolți
Ea pasul și-l îndreaptă
Lângă fereastră, unde-n colț
Luceafărul așteaptă.

Privea în zare cum pe mări
Răsare și străluce,
Pe mișcătoarele cărări
Corăbii negre duce.

Îl vede azi, îl vede mâni,
Astfel dorința-i gata;
El iar, privind de săptămâni,
Îi cade dragă fata...»

Am avut o lună întreagă să recitim Luceafărul în întregime, avem timp nelimitat să ne întoarcem la Eminescu, ori de câte ori simțim nevoia. Ideal ar fi cât mai des.

C.R.

FAMILIA AQUATIM ♥

Ramona lucrează în cadrul Biroului Auto al firmei, zonă categoric nerutinată și captivantă, căci colega noastră n-are cum să fie, vreodată, omul doborât de uniformitate, banalitate, monotonie, doar e mămică de campioană, și nu de orice fel, ci de campioană mondială!

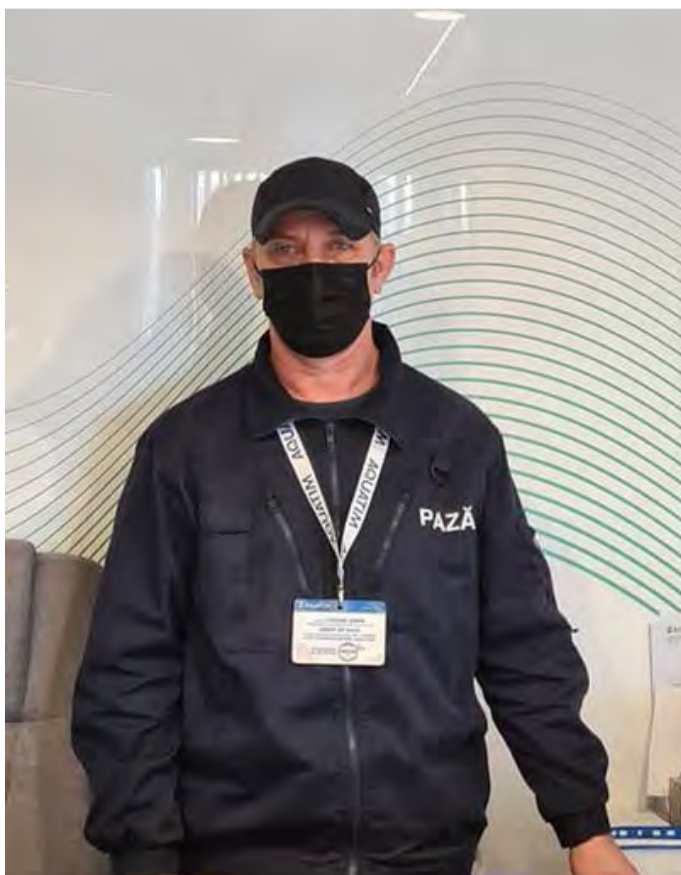
Pe Michelle ați cunoscut-o din materialele Aquaștiri, devenite știri naționale – urmează și altele noi! – acum merită să o „citiți”, musai într-un registru admirativ, emotiv, cât se poate de cald și pe mama ei, căci, dacă nu era... leoaica de Ramona, această veritabilă proporție de aur a familiei Lancea n-ar fi fost atinsă.

Are emoție în ea cât cele două centuri mondiale de kickbox ale fetei sale, un tremur sufletesc rar și-o dedicare majoră în absolut tot ceea ce face, fie în Aquatim, fie acasă. Excesul sensibilității trece, genetic, dincolo de propria-i campioană, Ramona nu „practică” egoismul, individualismul sau mândria, dimpotrivă, toate antonimele lor, și cu moț dacă s-ar putea.

Fericirea, în opinia ei, se împarte, binecuvântările se oferă și altora, ca să nu fie lacrimi. Ba da, însă doar ca ale ei: multe/foarte multe/extrem de multe/cele mai multe, încărcate de bucuria și împlinirea unei vieți care-a venit la pachet cu cel mai de preț trofeu: Michelle, notre belle. Felicitări, Ramona, Lancea a fost aruncată în Univers și grație ție!

Sorin, 47 de ani în buletin și 30 de Aquatim, agent de pază sediul central, om ieșit din tiparele vremurilor haine, căci el este format în timpurile bune.

De la început, ne-a frapat bunul simț, nu pentru că nu l-am deține și mulți dintre noi, ci pentru că forma în care și-l arată este – ce trist! – nepermis de rară, într-o lume normală...

Postul lui presupune, ad litteram, să stea în holul principal, la pultul de primire, pe scaun, ori de câte ori nu interacționează cu clienții. Galanteria lui, manifestată și de 50 de ori pe zi, dacă e cazul, îl determină să se ridice tot de atâtea ori în fața noastră! Cu gesturi firești, venite dintr-un ADN elegant, smerit și respectuos, primit în dar, ca HAR, de la părinții lui. Are ochii blânzi și triști, statura pe alocuri (prea) umilă, atitudinea modestă, de stai să te întrebi de ce oare bunul simț se împarte atât de neliniar: la unii deloc, iar la alții în exces?

Eu l-am întrebat cu voce tare, strângându-i mâna și îmbrățișându-l. Mi-a răspuns, emoționat, cu privirea în pământ, că el așa a fost învățat de către cei care i-au dat viață, că respectul se câștigă, oferindu-l neconținut, că lumea de odinioară (el nefiind octogenar!) a fost, categoric, mai bună, că cea prezentă este, tot categoric, bolnavă din această perspectivă, că el nu se va schimba vreodată, căci doar așa „respiră”: bun cu oamenii. Cu toți oamenii.

Sorin nu este static defel, astfel că, după serviciu, acasă, lângă Timișoara, împrăștie toată energia deținută, direct în grădină. Îi place să și-o cultive și să-și asigure, astfel, o hrană sănătoasă, direct din mâna/truda/transpirația lui. Este însoțit veșnic de... Bobiță și Tomiță, echipa mortală de necuvântătoare haioase, câine – motan, fidelă lui exact în aceeași măsură în care ne este și el fidel nouă. Adică total.

Dragă Sorin, sunt întru totul de acord cu Vlahuță, căci da: „Cei răi pot avea noroc, însă doar cei buni pot fi fericiți”. Crede în asta!

Mulțumim că nu ne lași să pierdem... patina timpului tău bun, ar fi ideal să ți-o „fure” lumea-ntreagă!

Ana, alergătorul nostru de cursă lungă, fata cu puritatea-n buzunar și bunătatea-n frunte, de 31 de ani curierul Aquatim, dintotdeauna prietenul de suflet al posesorilor de suflet.

Cert, părul ne-o „reprezintă” și vizual drept argintul viu al Aquatim, căci Ana nu știe ce sunt acelea pauze, n-a dat vreodată mâna cu monotonia, cu rutina nici atât, e dinamică peste limite și ani, trăindu-și viața într-o permanentă mișcare. De aici, seninătatea chipului adolescentin, firesc luminat de ochi albaștri, calzi ca ea.

Înainte de pandemie, Ana noastră dragă străbătea tot orașul, ducând corespondența importantă la

instituții pe măsură, acum ritmul e scăzut simțibil, bine că nu de tot. Nu-și poate imagina o muncă strictă de birou, pentru că e născută liberă, cu sau fără metaforă.

A trecut prin multe, dar are încrederea cu și în ea, simte/știe că Dumnezeu n-a lăsat-o vreodată la greu.

Ecuția ei personală? Acceptă-ți condiția, nu ține supărarea, fii om bun.

Anei îi place Beethoven. Nu ne miră. În sine, ea este o... odă a bucuriei!

Adriana, pe scurt S(u)OARE, căci luminează este! Și smerenie, și blândețe, și bunătate, și căldură, și senin, și radios. Om frumos.

Nu-i voi face un tablou strict „matematic”, pentru simplul motiv că nu am vorbit cu ea. N-am făcut asta, pentru că ea merită și trebuie surprinsă. Avem mare nevoie de (sper) licărul emoției și tremurul fin al sufletului ei de mătase. Ambele, în spatele unor ochi cu adânc mister, ochi pe care-i dețin doar cei... aleși.

Acei oameni speciali în viețile noastre cu care - tot din cauza vieților noastre- nu avem, întotdeauna, timp să ne „încărcăm”, deși ne-ar da înapoi ceva neprețuit. Se numește simțire, însuflețește și e rară.

Adriana, de fapt, asta face: oferă, gratis, „aer” pentru cei care tânjesc după o respirație curată. O discuție cu ea te purifică și îmblânzește, chiar și în cea mai grea zi a ta, o privire de-a ei „repară” pe loc stricăciunile cotidianului neprieten, un gând de-al ei împrăștie norii... care nori?

E de-o seninătate pe care o au doar cei puternici, e fata în stare să se desprindă de tot ce-i rău și urât, căci miza ei este alta, imposibil de cuantificat în „ceva”-uri palpabile, ci, ați ghicit, simțibile! ♥

A fost dintotdeauna și va fi întotdeauna în Familia Aquatim. Știți să existe, în lumea asta, cămin fericit, fără căldură, lumină, sau armonie? Ea le întrușipează pe toate. În cel mai blajin mod cu putință.

A treia Fericire (preferata mea) spune așa: „Fericți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul”.

Dragă Adriana, la ea m-am gândit, înainte de-a-ncepe să-ți „țes” surpriza. Bănuiești de ce?... Mulțumim pentru șansa de-a-ți fi putut simți darul! Și... „broderia”! E superbă! Te iubim tare!

Maestrul Mititelu, în galeria onorantă a sportului bănățean

un de
VORBA

Sfârșitul de an a marcat o premieră importantă pentru zona noastră, odată cu inaugurarea „Expoziției sportului bănățean”, inițiativă remarcabilă a nu mai puțin remarcabilului inventator timișorean Remi Rădulescu.

Expoziția-muzeu a fost concepută și alcătuită de către acesta drept o permanență eficientă și percutantă în promovarea valorilor sportive, în această parte de țară, dar nu numai. Evenimentul s-a desfășurat la parterul sălii „Constantin Jude” – aici va putea fi vizitată și admirată, permanent – și a fost girată de către oficialități și sportivi de calibru.

Ideea este una minunată, în condițiile în care sportul bănățean a fost dintotdeauna un reper, astfel că... Cezarul a primit, în sfârșit, ceea ce merită.

Onorați ne-am simțit și noi, odată cu acest eveniment, pentru că un angajat al Aquatim și nu unul oarecare, ci maestrul Ion Mititelu, culturist de anvergură, este prezent, cu numele, trofee și diplomele, în Expoziția sportului bănățean.

„Am primit un telefon, în primăvara anului trecut, de la domnul Remi Rădulescu, aprecieri verbale extraordinare la adresa vieții mele de sportiv și invitația de-a fi prezent în această expoziție – pe care o consider o mulțumire publică și oficială – cu trei cupe, trei medalii și trei diplome, materiale cu mine, articole etc. Mă simt onorat să fac parte din galeria marilor sportivi ai Banatului, de la Johnny Weissmüller la toate numele zonei noastre, e o listă care mă face foarte mândru!”, ne-a declarat maestrul Mititelu.

Colegul nostru – căci așa rămâne, în ciuda pensionării – este argint viu, construit parcă pentru a fi un perpetuum mobile, dedicat sportului pe viață, mai exact culturismului.

Spune, cu o emoție evidentă în glas: „În tot acest timp, mi-a plăcut tot! Locul de muncă, oamenii, colegii, șefii, toți cei care m-au înconjurat în acești ani, atmosfera de familie și nu în ultimul rând realizările companiei de care sunt mândru, la care am contribuit și eu, cu implicare și dedicare!”.

Pasiunea pentru culturism vine din tinerețe. Motivațiile sunt numeroase: forță, frumusețe, inedit. E o disciplină care, în opinia angajatului companiei noastre, îmbină fericit toate aceste aspecte și încă pe atât!

„Iubesc sportul ăsta, îl practic cu imensă pasiune! E greu, e nevoie mare de fonduri, totul e scump, concursurile, deplasările costă, dar e prea frumos pentru a mă fi gândit vreodată să renunț. M-am antrenat frecvent acasă, mi-am improvisat o sală cu gantere, discuri, bare și a fost foarte bine! Cel mai bine mă antrenez în propriul balcon pentru că nu mă deranjează nimeni, am liniște, deci concentrare maximă! Sunt dur cu mine în ceea ce fac, nu-mi place să fiu superficial, nu agreez jumătățile de măsură, mă dedic total. Nu suport gălăgia, iar în casă am liniște și nu mă întrebă nimeni nimic. M-am obișnuit să mă antrenez acasă, suntem doar doi în țară care ne pregătim în balcon, eu și Mircea Sibiceanu, din Pitești”, ne-a povestit Mititelu.

În toți acești ani, rezultatele s-au văzut, căci medaliile nu mai reprezintă, demult, o țintă de neatins pentru culturistul nostru. Dimpotrivă. Are o cameră plină de trofee, premii importante obținute în competiții răsunătoare, mastersuri naționale și internaționale.

Insistă să precizeze că NIMIC din ceea ce astăzi se numește succes personal și profesional n-ar fi fost posibil fără sprijinul permanent și concret al managementului Aquatim, îndeosebi al directorului general Ilie Vlaicu. N-ar fi fost concursurile, nici participările importante, nici deplasările în țară, fără acest umăr deschis al conducerii companiei pe care a iubit-o până la pensionare.

Despre sportul în pandemie, Ion Mititelu a avut o opinie fermă, încă din debutul ei: „Indiferent de ramură, nu are cum să moară, dacă se practică civilizat, organizat, cu respectarea normelor. Am fost, sunt și voi fi un optimist în ceea ce privește atragerea oamenilor, în special a tinerilor, către sport, fie de plăcere, fie de performanță, pentru că e un timp petrecut frumos. Socializezi, îți deschizi sufletul, cu diverse persoane, caractere. Un lucru e sigur: Sportul căleşte, șlefuește și formează caractere

frumoase. Nu-l va opri niciodată nicio pandemie!”. Om și sportiv exemplar, al patrulea culturist din țară are aceeași ambiție și în 2022. Își urmează planurile exact ca-n tinerețe – nu că acum ar fi vreun senior învins – astfel că abia așteaptă să înceapă antrenamentele și să se anunțe calendarul competițional al Federației Române de Culturism și Fitness, pentru a-și alege concursurile. Prioritatea o reprezintă, cert, Campionatele Naționale ale României, dar și Cupa României.

Maestrul n-a omis nici de data asta să-i sfătuiască pe cei tineri să aleagă sportul drept partener de cursă lungă, pentru a-și conferi o viață sănătoasă, activă, frumoasă.

Mândri să fim colegii și prietenii tăi, dragă Miti!

Crenguța Radosav

De 30 de ani, 30.000 de răuște de plastic plutesc pe oceanele Terrei

Pe 10 ianuarie 1992, un container care transporta răuște de cauciuc a suferit un accident și s-a răsturnat în Oceanul Pacific.

Răuștele au călătorit de pe coasta Chinei până în Alaska, iar în 1995 au înghețat în Arctica, unde au rămas câțiva ani.

În anul 2000, au ajuns în Islanda, iar în 2001 s-au aflat în zona Atlanticului de Nord, pe locul în care s-a scufundat Titanicul.

Incidentul a dat naștere unui fenomen frumos și captivant, pentru că, de atunci, în diverse colțuri ale lumii, răuște de cauciuc sunt aruncate în apă, sub egida diverselor competiții.

FOTOGRAFIA LUNII

AQUAȘTIRI

Publicație lunară editată de Aquatim SA

www.aquastiri.ro

Redactor-șef: Crenguța Radosav

Redactori: Alin Anchidin
Crina Chirilă
Alex Potcoavă

Cap limpede: Robert Șerban

Design: Loredana Tîrzioru

Tehnoredactare: Alina Guțuleac

Contact: 0256 201370

E-mail: aquastiri@aquatim.ro